2026. december 18., péntek **Mt 1,18-24**

„József pedig fölkelt álmából és úgy tett, amint az Úr angyala megparancsolta neki. Magához vette feleségét.”

Kedves Testvéreim!

Nagyon szeretem ezt a szentírási szakaszt. Számomra itt lett József szent.

Azon szoktam elgondolkodni ennél az igénél, hogy mit érezhetett József, amikor tudatosult benne, hogy menyasszonya gyermeket vár, illetve abban példa előttem, hogy szerelme oly erős volt, hogy nem a szemének, hanem szerelmének tudott hinni.

Számunkra – így utólag – oly könnyen elfogadható a történet. Mária és József alázata: „Legyen akartod szerint”; „az Úr angyala megparancsolta neki; magához vette feleségét.

El tudjuk képzelni, hogy még csak Izrael királyságának helyreállítóját – a Messiást – várjuk, és egy ilyen dologba csak egyszerűen beletörődünk? Hányszor kerültünk ennél sokkal kisebb volumenű dologba, hogy azért sok mindent elhiszek, de hogy a Szentlélektől van baba a méhedben??? Azért egy kis túlzás.

És a Szent titokban bocsájtaná el a megtévedt asszonyt, nem kövezésre terjeszti fel, hanem csak úgy, menjen Isten hírével.

Van tanulságunk, és vannak kérdéseim is.

– Érzünk-e olyan erős szerelmet feleségünk, férjünk, leendő házastársunk iránt, hogy adott esetben elhisszük a képtelenségének tűnő magyarázatot?
– Ha megjelenik álmunkban az angyal, felfogjuk értjük az üzenetét?
– Egyáltalán keressük-e az álmainkban érkező üzenetek jelentését?
– A történet ismerete nélkül pipogya fickónak vagy példa értékű szerelmesnek látnánk Józsefet?

Köszönöm, ha gondolkodtok, beszélgettek, imádkoztok a kérdések kapcsán, és imádkoztok, imádkozunk egymásért is. Ámen.

Áldott karácsonyi készülődést, növekedést a szeretetben!

Vágó Laci, Érd

